

Oponentní posudek na diplomní práci

Michala Vokurky

ANALÝZA KOMUNITNÍHO PLÁNOVÁNÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB V PRAZE A JEHO DOPAD NA ROZPOČET SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Volba tématu:

Téma je aktuální. Staví komunitní plánování reálně do polohy přípravy na sestavení rozpočtu. Je však v práci poněkud zúžené jen na rozpočty sociálních služeb, ačkoliv komunitní plánování by mělo mít podstatně širší ambice. Nic méně autor si vytkl za cíl jen zmapovat aktuální situaci komunitního plánování sociálních služeb v Praze, což je potřebné a užitečné.

Struktura práce:

40 stran je věnováno teoretickému rámci pro vlastní výzkum, 80 stran popisu vlastního výzkumu. Převaha vlastního přínosu je pozitivní.

Teoretická část je věnována používaným pojmům a historické reminiscenci, která vysvětluje genezi sledovaného jevu. Je však s podivem, že se tato kapitola nespojila s částí o sociálních službách (část 2) a komunitním plánování (část 4). Citace Matouška o komunitním \plánování mohla být zařazena úvodem v části 4, kam věcně patří.

Positivní je definice evropského a českého právního rámce, ve kterém se problematika pohybuje, nepatří sem však kriteria kvality a metodiky pro\plánování, které nemají povahu obecně závazného právního předpisu. V legislativní analýze autor vypustil péči o pracující, která byla upravena zákoníkem práce a za komunismu byla hlavní formou poskytování služeb,. Zaměstnavatelé organizovaly i domovy pro osamělé ženy, domovy důchodců, sociální bydlení, atd. Komunistický stát plně realizoval korporativní princip v sociálních službách a je o tom poměrně široká dobová literatura. Do legislativy zahrnul, usnevení vlády, bílou knihu MPSV, národní akční plán a národní zprávu, které nejsou právně závaznou legislativou. Evropská sociální charta není legislativou ČR.

Pokud jde o historii zákona o sociálních službách tak věcný záměr byl vypracován ještě federálním ministerstvem práce v roce 1991. Na to navázal návrh českého ministerstva t roku 1994.

Pokud jde o evropskou unii, tak platí princip subsidiarity a sociální péče včetně sociálních služeb je v pravomoci členských států. Podle Římské smlouvy (1957) do pravomoci EHS

patřily jen otázky související s volným pohybem pracovníků (viz směrnice 1408/71) a podle Amsterdamské smlouvy se pravomoc EU rozšířila o otázky zaměstnávání (a s tím související úsilí o sociální začleňování. Sociální péče však nadále zůstává v pravomoci členských států.

Pokud jde o komunitní plánování za komunismu, důležitou součástí bylo od roku 1995 sociální plánování na podnicích, kdy se péče o pracující financovala z fondů kulturní a sociální péče (FKSP) o jejichž rozpočtech rozhodovali členové odborů spolu se zaměstnavateli (vedením podniku). Tuto skutečnost autor vynechal a uvádí jen nezdařilé poklasy regionálních národních výborů, což zkresluje skutečnost.

V šesté části „zahraniční zkušenosti“ uvádí jen Velkou Britanii a opomíjí Nizozemí, které nám poskytlo pomoc při výcviku sociálních pracovníků (Jef Helmér byl za to vyznamenán prezidentem republiky). Část by se tedy měla jmenovat zkušenosti VB.

Hodnocení práce:

Práce je rozsáhlá. Má 123 stran textu a 216 stran s přílohami.

Teoretická část je kompilátem z autorovi dostupné literatury, s obsáhlými přímými citacemi. Autor směřuje pojmy (jak uvedeno výše). Nedostatek vlastní analýzy použité literatury je patrné z uvedeného „Závěru teoretické části“, které je velmi stručným bezobsažným textem.

Praktická část je rozsáhlá a metodicky dobře a precizně zpracovaná. Diplomant kombinuje jak kvantitativní tak kvalitativní metody výzkumu. Svůj výzkum dobře naplánoval a definoval. Pracuje s poměrně rozsáhlým zdrojem údajů, k jejichž získání zdárně využíval internet. Jeho záměry byly splněny. V záběru klade otázky pro další výzkum, z nichž řada je velmi relevantní.

Celkové lze práci hodnotit jako velmi dobrou (teoretickou část jako dobrou a praktickou část jako výbornou).